

POSTANOWIENIE

Dnia 26 października 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Dariusz Zawistowski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Jan Górowski

SSN Wojciech Katner

w sprawie z wniosków U. Towarzystwo Ubezpieczeń S.A. w Ł., Banku
Gospodarstwa Krajowego z siedzibą w W., BRE Banku S.A. z siedzibą
w W., Przedsiębiorstwa Energetyki Ciepłej "Ż." sp. z o.o.
w Ż., BP E. SE z siedzibą w H., Krzysztofa A.,
KMR S. sp. z o.o. w P., Banku Handlowego w W. S.A.,
E. S.A. w P., Pawła K., CTL P. sp. z o.o. w G., Andrzeja N., Miejskiej Energetyki
Ciepłej sp. z o.o. w K.,
VB L. P. S.A. we W., Agencji Wydawniczo - Reklamowej "W." sp. z o.o. w W.,
Miasta P., T. - Gospodarowanie Odpadami sp. z o.o. w N., Polskich Kolei
Państwowych S.A. z siedzibą
w W., Skarbu Państwa - Prezydenta Miasta P., Dyrektora Izby Skarbowej w P.,
Danuty Ś., Skarbu Państwa-Starosty K., Hieronima P., Zakładu Wodociągów i
Kanalizacji sp. z o.o.
w W., K. sp. z o.o. z siedzibą w P., Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w P.,
Skarbu Państwa - Sądu Okręgowego w P.
przeciwko dłużnikowi O. sp. z o.o. w P.
przy uczestnictwie nabywcy nieruchomości Jacka G.
o świadczenie pieniężne,

na posiedzeniu jawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 26 października 2011 r.,
na skutek zagadnienia prawnego przedstawionego
przez Sąd Okręgowy
postanowieniem z dnia 10 czerwca 2011 r.,

"Czy w przypadku przyłączenia się wierzycieli do wszczętej wcześniej egzekucji z nieruchomości (art. 927 k.p.c.), komornik, na podstawie art. 49 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. (Dz. U. 2006 Nr 167 poz. 1191 ze zm.) o komornikach sądowych i egzekucji, ustala i pobiera opłaty egzekucyjne należne z tytułu egzekucji z nieruchomości osobno w każdej ze spraw egzekucyjnych, proporcjonalnie do wysokości wyegzekwowanej kwoty przypadającej dla danego wierzyciela, czy też ustala i pobiera jedną opłatę od wyegzekwowanej w toku egzekucji z nieruchomości kwoty, niezależnie od liczby spraw egzekucyjnych, w których wierzyciele przyłączyli się do egzekucji z nieruchomości?"

umarza postępowanie przed Sądem Najwyższym.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 28 stycznia 2011 r. Sąd Rejonowy - działając z urzędu - w oparciu o art. 759 § 2 k.p.c., zmienił postanowienie Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym z dnia 10 grudnia 2010 r. w przedmiocie wysokości opłaty egzekucyjnej, ustalonej przez komornika oddzielnie dla każdej ze spraw egzekucyjnych, w której wierzyciele przyłączyli się do egzekucji z nieruchomości - łącznie na kwotę 305 775,46 zł. Ustalił jedną opłatę egzekucyjną w wysokości 96 092,40 zł, obliczoną w oparciu o sumę wyegzekwowaną w toku egzekucji z nieruchomości.

Sąd Okręgowy rozpoznając zażalenie komornika na postanowienie z dnia 28 stycznia 2011 r. powziął wątpliwość czy w przypadku przyłączenia się wierzycieli do wszczętej wcześniej egzekucji z nieruchomości komornik powinien ustalić i pobrać jedną opłatę egzekucyjną - od wyegzekwowanej kwoty, czy też osobno opłatę dla każdej ze spraw egzekucyjnych poszczególnych wierzycieli, odpowiednio do kwot przypadających tym wierzycielom. Zagadnienie to przedstawił do rozstrzygnięcia Sądowi Najwyższemu na podstawie art. 390 § 1 k.p.c.

Komornik sądowy M. R., który zaskarżył postanowienie Sądu Rejonowego z dnia 28 stycznia 2011 r., w piśmie datowanym na 24 października 2011 r., cofnął zażalenie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Treść art. 390 § 1 k.p.c. wskazuje, że Sąd Najwyższy rozstrzyga jedynie tego rodzaju zagadnienia prawne, które budzą poważne wątpliwości i jednocześnie mają znaczenie dla sposobu rozpoznania apelacji (zażalenia) przez sąd drugiej instancji. Cofnięcie przez stronę apelacji lub zażalenia w postępowaniu odwoławczym, wywołany ich wniesieniem, uzasadnia umorzenie takiego postępowania przez sąd drugiej instancji (art. 391 § 1 k.p.c. i art. 397 § 2 k.p.c.). W postępowaniu toczącym się przed Sądem Najwyższym należało zatem uwzględnić, że Sąd Okręgowy, w następstwie cofnięcia zażalenia, nie rozpozna tego środka zaskarżenia merytorycznie. Odpadła tym samym podstawa do rozstrzygnięcia

przez Sąd Najwyższy zagadnienia prawnego przedstawionego przez Sąd Okręgowy postanowieniem z dnia 10 czerwca 2011 r.

Zgodnie z art. 355 § 1 k.p.c. sąd wydaje postanowienie o umorzeniu postępowania między innymi wówczas, gdy wydanie wyroku stało się zbędne lub niedopuszczalne. Przepis ten, stosownie do art. 13 § 2 k.p.c., znajduje odpowiednio zastosowanie w postępowaniu wywołanym przedstawieniem Sądowi Najwyższemu zagadnienia prawnego do rozstrzygnięcia na podstawie art. 390 § 1 k.p.c. Z tego względu postępowanie toczące się przed Sądem Najwyższym podlegało umorzeniu.